

mijn boek

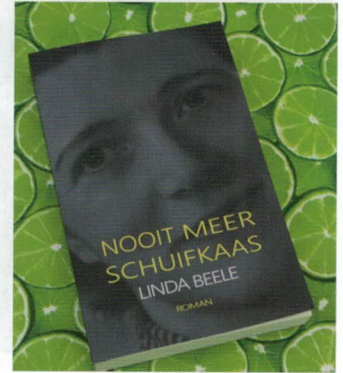
Nooit meer schuifkaas

We kunnen gerust van een debuut spreken met 'Nooit meer schuifkaas' van de sprankelend ogende Linda Beele. Net voor de klok het nieuwe jaar zou inluiden, vroeg Linda een ISBN-nummer aan. In januari was het boek definitief af en kon ze eindelijk haar geheim prijsgeven.

Zelfs haar zus wist van niets, dus toen zij het boek mocht lezen - een voor Linda zenuwslopend weekend - en het enthousiast en ontroerd teruggaf, wist Linda dat het echt af was. Het boek, dat in eigen beheer wordt gedrukt, gaat over Linda's moeder. De verhalen waar Linda vroeger tijdens de betoverende schemeruurtsjes naar luisterde, moesten gewoon verteld worden. Ook Linda's eigen ervaringen met haar moeder, de plotselinge huilbuien, overbezorgdheid, of vreemde blikken, vielen uiteindelijk op hun plaats na jaren van onderzoek, luisteren en opschrijven.

Ik schrijf een boek!

Linda Beele (61), moeder van vier kinderen, ondernemende vrouw, rolde via een opleiding verpleegkundige naar een docentenopleiding. Gaf jaren les. Frustratie door wegbezuinigde projecten leidde tot nieuwe uitdagingen en Linda begon een opleiding Interieurstylist. Een eigen succesvol bedrijf volgde. Tot de crisis zich aankondigde. Schrijven deed ze al via columns en al jaren liep ze met het idee een boek te schrijven over haar moeder. Opeens, na de vraag: "Wat doe jij?" te beantwoorden met: "Ik schrijf een boek!", moest ze wel. Heftige jaren volgden: tweemaal in totale afzondering in Turkije om zich volledig te richten op het boek en dan de geboorte van je eigen boek, waarin "de fantasie groeit uit de wortels van het geheugen". Juist zonder de herinneringen van moeder of zus, om helemaal te focussen op haar eigen gedachten en gevoelens.

Mijn karakter, dat pakken ze nooit van me af

'Nooit meer Schuifkaas' gaat over Nora, Linda's moeder (1920) die op zesjarige leeftijd naar een weeshuis wordt gebracht met haar zusje. Zo jong als ze is, gaat ze toch op zoek naar haar eigen onafhankelijkheid en gedurende haar verblijf leert ze met vallen en opstaan en een dot humor zichzelf te redden in de niet al te zachtzinnige wereld. Met meer geluk dan wijsheid komt ze bij werkhuisen terecht als dienstmeisje, maar de 2e wereldoorlog maakt daar een gruwelijk einde aan. De magere jaren tijdens en net na de oorlog overleeft ze, samen met

haar zus en zwager. Als ze haar neefje een paar daagjes meeneemt naar een hotel, komt ze de liefde van haar leven tegen. Rijker dan ooit, maar nog steeds onzeker over haar mooie uiterlijk, lacht de wereld haar toe, alleen de dood van haar tweede kind komt ze nooit echt te boven.

In het tweede deel vertelt Linda vanuit haar eigen belevingswereld. Ze blijkt veel van haar moeder te hebben. Vooral haar lange benen en pittige karakter! Het zware verleden van Nora drijft regelmatig naar boven en Linda heeft daar moeite mee, vooral als onbezorgde puber. Maar gelukkig wint het wederzijds vertrouwen het van de angst. Kortom, een verbazingwekkend, ontroerend verhaal. Er zou zo een film van gemaakt kunnen worden.

Tekst en foto's: Diane Roozendaal